

kelloaan vetää aikaa vaan ei taaksepäin saa yksii tytär ei henkeä saa katseet kohtaa aika heidät saartaa hetkeen kun he tajuaa ei aikaakaan ei aikaakaan ei kyynelilläkään häntä takaisin saa synkyys sielussaan maahan mustaan kun arkku lasketaan ei häntä takaisin saa tiskit odottaa hän vaan tuijottaa taas kellojaan muistoja menneistä onnen hetkistä kaikki kadottaa ei aikakaan ei aikakaan häntä enää takaisin saa